

Adéu, Maia... Benvinguda, Maia

quaderndelesidees.press/adeu-maia-benvinguda-maia/

May 2, 2017

Maia Creus

L'any 2011 es va produir en el si de *Quadern de les idees, les arts i les lletres* una d'aquestes crisis cíclics habituals en tots els projectes de llarga durada. La vaig explicar detalladament en l'article «*Quadern, de l'autarquia al món en xarxa*», en el número 200 de la revista.

Quan va passar això, ja feia anys que la Maia Creus Castellana i jo treballàvem junts a la Fundació Ars. L'any 2004, dins del Grup de Treball d'Arts Plàstiques (GTAP), vam iniciar un estudi sobre el pintor Esteve Valls Baqué, que va culminar el 2005 amb una gran exposició al Museu d'Art de Sabadell (MAS), comissariada per la mateixa Maia i que va generar un esplèndid catàleg sobre aquest poc conegut artista qualificat de «poeta d'un art pur».

El gener del 2006 la Maia em va proposar un gran projecte: la revisió i la reconstrucció de les activitats de la Sala Tres de l'Acadèmia de Belles Arts de Sabadell, del 1972 al 1979. Vam engrescar l'aleshores regidor de cultura de l'ajuntament de Sabadell, Joan Manau, i la directora del Museu d'Art de Sabadell, Engràcia Torrella. La Maia va fer la gran feinada de recerca —que després, el 2010, seria la base de la seva tesi doctoral— i la cerca i coordinació de tots els col·laboradors necessaris per contextualitzar culturalment, social i política la Sala Tres dins el Sabadell dels anys setanta. Finalment, el 2007, va comissariar una gran exposició coordinada per l'Engràcia Torrella i els seus col·laboradors al MAS i a l'Acadèmia de Belles Arts. Amb tots aquests materials es va publicar un extraordinari catàleg de més de dues-centes pàgines, *Sala Tres 1972-1979. En la ruta de l'art alternatiu a Catalunya*.

Doncs bé, quan el 2011, després de l'aparició del número 179, el director i el cinquanta-cinc per cent dels caps de secció van abandonar el *Quadern*, no vaig dubtar a acceptar el seu oferiment per col·laborar en la continuïtat de la revista. El número 180 va sortir puntualment i, a partir d'aquell moment, la Maia es va convertir en l'ànima de la publicació. Durant sis anys ha estat la vertadera impulsora de la redefinició,

remodelació i difusió d'aquesta publicació, sense més atribucions formals que ser membre del consell de redacció. Però és ben sabut que tots els cicles tenen la seva fi i avui diem adéu a la Maia en aquesta funció, sense que això no impedeixi la seva continuïtat com a articulista.

Però aquest adéu és, alhora, una nova benvinguda. En efecte, a partir d'ara, descarregada d'aquesta feinada i jubilada com a professora d'història de l'art a l'ESDI, dedicarà els seus esforços a dirigir el Grup de Treball d'Arts Visuals (GTAV) de la nostra fundació. Té entre mans un original estudi sobre l'obra textual de la Fina Miralles i una pila de projectes sobre la taula. Esperem, doncs, comptar amb la nostra Maia durant molts anys i poder continuar agraint-li la seva dedicació envers la Fundació Ars.

Manuel Costa Fernández

Manuel Costa Fernández

Filòsof de formació. Gestor i crític cultural. Editor de Quadern de les idees, les arts i les lletres des de 1998.

